

ОГЛЕДАЛО НАРОДНОГ ЖИВОТА

Гимназија је нешто друго. Приштинска гимназија је друго од другог. Нешто посебно. Нешто изузетно. Слава која не пролази. Не пролази и кад народ у којем се изнедрила пролази кроз најтеже од најтежих тренутака.

И кад Приштинска гимназија већ скоро деценију и по није у Приштини.

У Приштини је само остао њен дух.

Као што је и од српског народа који је основао и засновао Приштину остао исто тако само дух.

Само сећање. Само историја. Само туга.

Приштинска гимназија је огледало народног живота не само Приштине и околине, него читавог овог дела простора Косова и Метохије. Средишњег њиховог дела.

Њиног успона и пада.

Као у огледалу се судбина народа, наиме, огледала у судбини ове школе.

Средишње у његовом васпитно-образовном систему.

Како је било народу, тако је било и школи. И обрнуто.

Шта се дешавало народу и с народом, дешавало се школи и са школом.

Приштинска гимназија је била нада овог народа у прогрес. У обнову.

У слободни живот.

Оно најзначајније у том народу, углавном, пролазило је кроз ову школу.

Иако је гимназија замишљена да се кроз њу пролази, она се обично, потом, увек памтила.

Настављајући да се даље школују, њени ученици, настављали су да снаже културни и научни потенцијал овог народа. Од необразованих, неписмених или полуписмених очева и мајки, кроз ову школу и после на студијама, млади људи су покретали привредни и културни живот целог овог никад довољно развијеног краја.

Приштинска гимназија је преображавала Приштину и готово сав простор Косова и Метохије.

Елитистички дух који је код својих ученика неговала, касније им је помагао да се у животу боље сналазе и тешкоће са којима су се свакодневно сретали лакше превазилазе.

Јер, Гимназија није само само учење и васпитање, него и дружење (учења дружења) које се, потом (кад се научи) увек памти.

У свакој школи је то, само што је то у Гимназији посебно.

Сто година једне образовне установе, која је уз то у неколико махова прекидала с радом (I и II светски рат, године 1999. је двадесет дана каснио почетак нове школске године у потпуно измењеним условима) је и много и мало; за наше немирно подручје где се укрштају сви могући и немогући утицаји – не много, него премного!

За то време је из Приштинске гимназије изашло на хиљаде и хиљаде свршених ученика (на жалост, тачан број никад није утврђен) који су, потом, завршили студије, постали професори у гимназијама, средњим школама или на факултетима, чувени и мање чувени лекари, инжињери, правници, економисти, официри, директори... Неки нису имали срећу да студирају, запослили се, али су се и такви, издвајали од других, по свом широком образовању и по свом поносу на то широко образовање!

Широко, приштинско-гимназијски образовани и васпитани, расули су се по читавом свету, од Гимназије у коју су се вратили као професори до универзитета у Приштини, Београду, Америци и широм света, као и по фабричким халама, предузећима, установама исто тако свуда у свету.

Преносећи знање и осећање стечено у Приштинској гимназији.

Преносећи славу своје школе која им је на прелазу из дечаштва у младост указивала ко су и шта су и који ће и шта бити. Какви ће бити!

Преносећи космополитски дух са којим су се већ ту срели и који их никад неће напустити.

*Преносећи пркосни дух човека са Косова и Метохије.
Косоваца и Метохијаца.*

Ана Костић